

A Székelyudvarhelyen tanuló [ecuadori Gábi](#) után az Amerikai Egyesült Államokban cserediákként élő, udvarhelyi **Nagy Fannyval** beszélgettünk. Pozitív tapasztalatokkal, rengeteg friss élménnyel gazdagodott a két hónapja Kansasben tanuló gimis diák.

Hogy kerültél az Egyesült Államokba?

Körülbelül két éve a szüleim találkoztak pár cserediákkal egy Rotary konferencián, Magyarországon, és egyből rám gondoltak. Amikor hazajöttek, elmesélték, hogy mennyi minden jót hallottak a programról.

Mind a hárman jó ötletnek tartottuk, hogy én is részt vegyek a kulturális cserén, de akkor még az egész csak egy álomnak tűnt. Aztán egy évre rá édesapám felvette a kapcsolatot a romániai vezetőséggel, és szépen lassan, egy év alatt kialakult minden.

Találkozókra jártunk, nyomtatványokat töltöttünk ki, sírtunk, kacagtunk, és most itt vagyok. A végén már nagyon gyorsan történt minden, egyik napról a másikra csak itt voltam, néha még most is nehéz elhinnem.

Miért pont Kansast választottad tanulmányi célokra?

Nem én választottam. Nekünk csak az ország kiválasztására van lehetőségünk, a körzetről és a városról a Rotary Clubok döntenek.

Melyik volt az első jó, illetve rossz élményed?

Nagyon sok csodálatos élményben volt részem a két hónap alatt, a legelső talán maga a család volt. Beszéltem velük mielőtt idejöttem volna, többször is, de soha sem gondoltam volna, hogy ennyire fognak szeretni, és hogy ők ennyire fontosak lesznek nekem.

Eddig semmi rossz nem történt, legalábbis nem emlékszem, meg amúgy is csak a szép dolgokra kell koncentrálni.

Sikerült beilleszkedned? Volt abból bajod, hogy cserediák vagy?

Itt mindenki nagyon kedves és nyitott a cserediákok fele, így én is csak jót tapasztaltam eddig.

